15 Αυγούστου 2015

Άγιος Νεκάριος Πενταπόλεως: Αληθινά μακάριος είναι ο άνθρωπος που ελπίζει στον Θεό!

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

jpg_00000048 Image not found or type unknown Πόσο ωραία, πόσο ευχάριστη, πόσο χαριτωμένη είναι η εικόνα εκείνου που ελπίζει στον Θεό που σώζει, στον Θεό των οικτιρμών, τον Θεό του ελέους, τον αγαθό και φιλάνθρωπο Θεό.

Αληθινά μακάριος είναι ο άνθρωπος που ελπίζει στον Θεό! Ο Θεός είναι πάντα βοηθός του και δεν φοβάται ό,τι κακό κι αν του προξενήσει άνθρωπος. Ελπίζει στον Κύριο και πράττει τα αγαθά! Κάθε του ελπίδα την έχει εναποθέσει σ' Αυτόν, και σ' Αυτόν εξομολογείται με όλη του την καρδιά. Είναι το καύχημά του, είναι ο Θεός του και Τον επικαλείται μέρα και νύχτα. Το στόμα του ωραίο, αναπέμπει αίνους στον Θεό, τα χείλη του, πιο γλυκά από μέλι και κερί σαν ανοίγουν για να ψάλλουν στον Θεό· η δε γλώσσα του γεμάτη χάρη, κινείται προς δοξολογία Θεού...
Η καρδιά του είναι έτοιμη να Τον επικαλεσθεί, η διάνοια του έτοιμη να ανυψωθεί προς Αυτόν, η ψυχή του είναι προσηλωμένη στον Θεό και «η δεξιά του Κυρίου αντελάβετο αυτού». «Εν τω Κυρίω επαινεθήσεται η ψυχή αυτού». Ζητά και λαμβάνει από τον Θεό αυτό που ζητά η καρδιά του. Ζητά και βρίσκει όσα ποθεί. Κρούει και του ανοίγονται οι θύρες του ελέους.
Αυτός που ελπίζει στον Κύριο επαναπαύεται σε ήσυχα νερά. Ο δε Κύριος του δίνει πλούσια τα ελέη του. Η δεξιά του Κυρίου κατευθύνει την πορεία του και δάκτυλος Κυρίου τον καθοδηγεί στους δρόμους του.
Αυτός που ελπίζει στον Κύριο δεν αστοχεί. Η ελπίδα του δεν πεθαίνει ποτέ. Ο Θεός είναι η προσδοκία του, η ακρότατη επιθυμία της καρδιάς του. Προς Αυτόν στενάζει η καρδιά του όλη την ημέρα: «Κύριε μην αργήσεις, σήκω, κάνε γρήγορα, έλα και απομάκρυνε από την ψυχή μου κάθε ανάγκη, εξάγαγε εκ φυλακής την ψυχή μου! Θα σε δοξολογήσω με όλη μου την καρδιά Κύριε. Σε Σένα θα απευθύνεται κάθε λόγος που θα βγαίνει απ' το στόμα μου».
Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, ευλογεί τον Ύψιστο, τον λυτρωτή του και αγιάζει «το όνομα το άγιον αυτού». Ελπίζει και από τα βάθη της καρδιάς του κραυγάζει προς τον Θεό: «Κύριε πότε ήξω και οφθήσομαι τω προσώπω σου;».
Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, θα επικαλεσθεί τον Ύψιστο για να εισέλθει στο αγιαστήριό Του, για να δει και να χαρεί τα θαυμάσια Του· και ο Κύριος θα ακούσει τη φωνή της δέησής του.
Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, απολαμβάνει άκρα ειρήνη· γαλήνη επικρατεί στην καρδιά του και στην ψυχή του βασιλεύει πλήρης αταραξία. Όταν έχει βοηθό του τον Θεό, από τί να φοβηθεί; Από τί να δειλιάσει; Αν ξεσηκωθεί εναντίον του

πόλεμος, δεν πτοείται, γιατί ελπίζει στον Κύριο. Αν τον καταδιώξουν πονηροί δεν φοβάται, γιατί ξέρει ότι όλα είναι υπό τον έλεγχο του Κυρίου. Δεν ελπίζει στο τόξο του ούτε στη φαρέτρα του· ούτε εξαρτά τη σωτηρία του από τη ρομφαία, αλλά από τον Κύριο και Θεό του, που μπορεί να τον γλιτώσει από τα χέρια αυτών που τον πολεμούν, από την παγίδα του αμαρτωλού και από την καταιγίδα. Είναι πεπεισμένος για τη δύναμη του Κυρίου και «επί τον βραχίονα τον υψηλόν αυτού και ο Κύριος σώσει αυτόν».

Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, βαδίζει ήρεμος στον αγώνα της ζωής του και διανύει τον δρόμο αυτό δίχως το άγχος των μερίμνων. Εργάζεται ακατάπαυστα το αγαθό, το ευάρεστο και τέλειο, τα δε έργα του τα ευλογεί ο Θεός. Σπέρνει ευλογημένα και λαμβάνει πλούσιους τους καρπούς των κόπων του. Έχει θάρρος στον Κύριο και δεν παρεκτρέπεται από τους πειρασμούς που τον κυκλώνουν. Στις δοκιμασίες της ζωής δεν παραιτείται, αλλά ελπίζει, διότι εκεί που τα πράγματα φαίνονται αδύνατα, ο Θεός φανερώνει τη διέξοδο. Μέσω της πίστης προσδοκά και την ελπίδα της δικαιοσύνης.

Αυτός που ελπίζει στον Κύριο δεν ελπίζει σε χρήματα, ούτε στο μέγεθος της δύναμής του, αλλά επαναπαύεται στη βοήθεια που θα του παράσχει ο Θεός.

Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, είναι γεμάτος πίστη και αγάπη προς τον Θεό, ζει έχοντας θάρρος στην αγαθή του συνείδηση, εμφανίζεται με την παρρησία γιου απέναντι στον ουράνιο Πατέρα του και Τον επικαλείται για να έλθει η βασιλεία Του στη γη και το θέλημά Του να πραγματώνεται στη γη όπως και στον ουρανό.

Αυτός που ελπίζει στον Κύριο, είναι αφοσιωμένος ολοκληρωτικά σ’ Εκείνον και υψώνει την καρδιά του στον αγαθό και αθάνατο Θεό. Ζητά απ’ Αυτόν το ύψιστο αγαθό και την αθανασία στη βασιλεία των Ουρανών, και ο Θεός τον εισακούει.

Μακάριος ο άνθρωπος που ελπίζει στον Κύριο!

Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως.

Πηγή: *psigmataorthodoxias.blogspot.gr*